

Loven går ud på uforandret forlængelse for ét år af lov nr. 294 af 29. september 1954 om præmiering af opsparing, således som den senere er ændret, sidst ved lov nr. 72 af 28. marts 1956 (årbog 1955-56, side 91). Nogle i § 9 foretagne ændringer skyldes alene, at lov nr. 392 af 12. juli 1946 om selvangivelsen af indkomst og formue m. v. er ændret ved lov nr. 200 af 6. juli 1957 og optrykt som lovbekendtgørelse nr. 203 af 11. juli 1957.

Lovforslaget henvistes i folketinget til udvalgsbehandling.

I udvalgets betænkning hedder det:

„I tillægsbetænkning af 11. december 1957 over forslag til lov om påligning af indkomst- og formueskat til staten m. m. udtalte udvalget, at der under behandlingen af det dengang endnu ikke fremsatte forslag til lov om forlængelse af loven om præmiering af opsparing skulle føres en almindelig drøftelse af spørgsmålet om tilvejebringelse af en varig og hensigtsmæssig ordning til skattemæssig begunstiggelse af opsparingen. Efter at lovforslaget om forlængelse af præmieopsparingen er blevet henvist til udvalget, er spørgsmålet drøftet i forbindelse med de øvrige skattelovsforslag, der er henvist til udvalget. Under disse drøftelser har der været enighed om at søge den midlertidige lovgivning på dette område afløst af en varig ordning, der kan indarbejdes i den almindelige lovgivning om indkomstbeskatning. Arbejdet med udformning af en sådan ordning er dog endnu ikke tilendebragt [angående resultatet af dette arbejde se ovenfor under nr. 9].

Da det erfaringsmæssigt tager nogen tid, før skatteyderne vænner sig til at benytte ordninger af denne art, vil de påtænkte nye regler næppe kunne få større betydning for opsparingen i indeværende år.

Under hensyn hertil, og da adgangen til at opnå opsparingspræmie for indskud efter den hidtidige lovgivning for de fleste skatteydere er ophørt fra 1. januar 1958, indstiller et *flertal* (udvalget undtagen Niels Andersen) lovforslaget, hvorefter den hidtidige ordning forlænges for endnu et år, til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Niels Andersen) udtaler: Mit parti er principiel modstander af det foreliggende lovforslag. Imidlertid foreligger der sikkerhed for, at den pågældende lovgivning kun forlænges for ét år, idet der er skabt bred tilslutning til anden lovgivning, der begunstiger opsparingen, og under disse omstændigheder vil retsforbundet undlade at stemme ved lovforslagets endelige afgørelse.“

Lovforslaget vedtoges i uændret affattelse med 134 stemmer mod 5 (DK), idet 7 medlemmer (DR) afholdt sig fra at stemme.